

Marele plan divin centrat pe Hristos

Text de memorat:

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.” (Efeseni 1:3)

Sabat după-amiază

La 25 de ani după ce a devenit primul om care a pășit pe Lună, Neil Armstrong a scris un bilet de mulțumire echipei care a proiectat costumul spațial în care a făcut acei pași istorici. Numindu-l „cel mai fotografiat vehicul spațial din istorie” și glumind că acesta reușise să îl ascundă pe „urâtul care era în el”, Armstrong le-a mulțumit celor de la Centrul Spațial Johnson pentru costumul „dur, solid și aproape moale la interior” care i-a protejat viața, transmițându-le „jumătate de secol de mulțumiri și feliicitări”.

Pavel își începe scrisoarea către efeseni cu un maiestuos bilet de mulțumire, laudându-l pe Dumnezeu pentru binecuvântările pe care le-a revărsat, binecuvântări esențiale în aceeași măsură pentru viața credincioșilor ca un costum spațial pentru cineva care pășeste pe Lună. Pavel susține că Dumnezeu a acționat în direcția acestor binecuvântări esențiale încă „înainte de întemeierea lumii” (1:4) și Îl laudă pentru că a acționat de-a lungul veacurilor în favoarea credincioșilor.

Epistola către efeseni este valoroasă deoarece prin intermediul ei – și în mod special prin această parte introductivă – Pavel ne arată cum să ne închinăm și cum să Îl laudăm pe Dumnezeu pentru multele binecuvântări pe care ni le oferă.

Duminică, 2 iulie

Aleși și acceptați prin Hristos

Un bilet de mulțumire include de obicei o descriere a darului sau darurilor primite. Pavel include o listă lungă de daruri, în Efeseni 1:3-14, mulțumindu-I lui Dumnezeu pentru binecuvântările Evangheliei. El Îl laudă pe Dumnezeu pentru că „ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești” (1:3). Faptul că binecuvântările sunt duhovnicești (gr., *pneumatikos*) sugerează că ne sunt date prin Duhul (gr. *pneuma*), anticipând pasajul de încheiere a binecuvântării lui Pavel, care apreciază lucrarea Duhului în viața credincioșilor (1:13,14).

Efeseni 1:3-6 transmite printr-un limbaj înălțător modul în care Dumnezeu ne vede prin Hristos. Înainte de crearea lumii, Dumnezeu ne-a ales în Hristos și a hotărât că ar trebui să fim „sfinți și fără prihană” în prezența Lui (1:4; compară cu 5:27), ca fii și fiice prețioase în virtutea faptului că am fost creați și răscumpărați „prin Isus Hristos” (1:5). Încă dinainte ca soarele să înceapă să strălucească, strategia divină a fost aceea ca noi să fim acceptați „în Cel Preaiubit” (1:6, EDCR). Pe scurt, intenția lui Dumnezeu este ca noi să fim mântuiți. Ne pierdem mântuirea numai prin alegerile noastre păcătoase.

1. Expresia „în locurile cerești” apare în Noul Testament doar în Efeseni. Ce înseamnă? Studiază modul în care este utilizată. Vezi Efeseni 1:3,20; 2:6; 3:10; 6:12 și compară cu utilizarea expresiei „în cer/ceruri” din Efeseni 3:15 ; 6:9.

Efeseni 1:3,20

3. Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.
20. pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești,

Efeseni 2:6

6. El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus,

Efeseni 3:10

10. pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu,

Efeseni 6:12

12. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.

Efeseni 3:15

15. din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ,

Efeseni 6:9

9. Și voi, stăpânilor, purtați-vă la fel cu ei; feriți-vă de amenințări, ca unii care știți că Stăpânul lor și al vostru este în cer și că înaintea Lui nu se are în vedere fața omului.

În Efeseni, expresiile „în locurile cerești” și „în cer/ceruri” indică cerul ca: locuință a lui Dumnezeu (1:3; 6:9), locul în care se află puterile spirituale (1:10,20,21; 3:10,15; 6:12) și locul unde S-a înălțat Hristos la dreapta Tatălui (1:20). În prezent, credincioșii au acces la aceste „locuri

cerești” ca la o sferă din care li se oferă binecuvântări spirituale prin Hristos (1:3; 2:6). Deși au devenit o boltă cerească pentru binecuvântarea credincioșilor, „locurile cerești” sunt încă spațiul conflictului cu puterile răului care contestă domnia lui Hristos (3:10; 6:12).

Meditează asupra versetului 4 din Efeseni 1, care spune că am fost aleși în El, în Hristos, „înainte de întemeierea lumii”. Ce crezi că înseamnă? Cum ne dezvăluie iubirea lui Dumnezeu pentru noi și dorința Lui ca să fim mântuiți?

Luni, 3 iulie

Răscumpărare scumpă, iertare din belșug

Păcatul fusese o forță întunecată dominantă în viața destinatarilor scrisorii lui Pavel. El îi descrie drept morți vii în experiența lor anterioară – „morți în greșelile și în păcatele voastre” (2:1) – care umblau sau trăiau după cum le poruncea Satana (2:1-3). Sclavi ai păcatului și ai lui Satana, nu aveau nicio putere să se elibereze. Aveau nevoie de salvare. Dumnezeu i-a salvat prin faptele Lui pline de har în Hristos, iar Pavel apreciază două noi binecuvântări ale harului divin în viața credincioșilor: răscumpărarea și iertarea.

2. Citește Efeseni 1:7,8. Răscumpărarea este o idee întâlnită des în Noul Testament. Compară modurile în care apare în Coloseni 1:13,14; Tit 2:13,14 și Evrei 9:15. Ce au în comun aceste pasaje cu Efeseni 1:7,8?

Efeseni 1:7-8

7. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său
8. pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;

Coloseni 1:13-14

13. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui,
14. în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.

Tit 2:13-14

13. așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos.
14. El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpe din orice fărădelege și să-Și curețe un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.

Evrei 9:15

15. Și tocmai de aceea este El Mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați să capete veșnica moștenire care le-a fost făgăduită.

Efeseni 1:7-8

7. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său
8. pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;

Cuvântul grecesc tradus ca „răscumpărare” în Efeseni 1:7 este *apolutrōsis*, folosit la origine pentru cumpărarea libertății unui sclav sau plata pentru eliberarea unui prizonier. Parcă se și aude glasul negustorului de sclavi care își scoate *marfa* la licitație și zăngănitul rece al lanțurilor de sclavi. Când ia în discuție *răscumpărarea*, Noul Testament evidențiază costul eliberării robilor.

Libertatea noastră vine cu un preț extraordinar: „În El [Isus] avem răscumpărarea, prin sângele Lui” (1:7). Ideea de *răscumpărare* pune preț și pe generozitatea plină de har a lui Dumnezeu manifestată prin faptul că a plătit scump pentru libertatea noastră. Dumnezeu ne redă libertatea și demnitatea. „A fi răscumpărat înseamnă a fi tratat ca o persoană, nu ca un obiect. Înseamnă a deveni cetățean al cerului în loc de a fi sclav al pământului” (Alister E. McGrath, *What Was God Doing on the Cross?*, 1992, p. 78).

De notat că ideea conform căreia Dumnezeu îi plătește lui Satana prețul răscumpărării este una medievală, nu biblică. Dumnezeu nici nu îi datorează, nici nu îi plătește lui Satana nimic.

Beneficiile Calvarului includ și „iertarea păcatelor” (1:7). Pe cruce, Hristos Și-a asumat prețul pentru păcatele noastre, atât trecute, cât și viitoare, și „a șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră” (Coloseni 2:14). Făcând, prin Hristos, această lucrare de răscumpărare și iertare, Dumnezeu acționează ca Tatăl nostru generos, răspândind „din belșug peste noi” „bogățiile harului Său” (Efeseni 1:8,7).

Ce înseamnă pentru tine că, prin jertfa ispășitoare a lui Hristos, ești iertat și răscumpărat? Te simți cumva nedemn de ea? (Nu ești nedemn; pentru asta este crucea.)

Marele plan divin centrat pe Hristos

3. Care este planul lui Dumnezeu „la împlinirea vremurilor” și cât de extinsă este raza sa de acțiune? Efeseni 1:9,10

Efeseni 1:9-10

9. căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși,
10. ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.

Pavel numește în trei feluri planul lui Dumnezeu: (1) „taina voii Sale”, (2) „planul pe care-l alcătuiuse în Sine Însuși” și (3) planul pentru „împlinirea vremurilor”. Care este planul suprem, final al lui Dumnezeu? Să unească totul, de pretutindeni, în Isus.

Termenul pe care îl folosește Pavel pentru a descrie acest plan este unul pitoresc (gr., *anakephalaiōsasthai*) – a „conduce” sau „a aduna” toate lucrurile în Hristos. În practicile antice de contabilitate, se „aduna” o coloană de cifre, iar totalul se adăuga deasupra lor. Isus Se află în fruntea planului escatologic final al lui Dumnezeu. Acest plan care se concentrează pe Hristos a fost făcut „înainte de întemeierea lumii” (Efeseni 1:4) și este atât de amplu încât cuprinde tot timpul („împlinirea vremurilor”) și tot spațiul („toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ”). Pavel anunță unitatea în Hristos ca marele obiectiv divin pentru univers.

Luând în discuție subiectul planului lui Dumnezeu la „împlinirea vremurilor” (1:10), Pavel conturează o temă pe care o va integra în întreaga scrisoare. Dumnezeu Își începe planul de a uni toate lucrurile – întemeiat pe moartea, învierea, ridicarea la cer și înălțarea lui Isus pe tron (1:15 – 2:10) – prin înființarea bisericii și unirea în ea a elementelor disparate ale omenirii: evreii și neevreii (2:11 – 3:13).

Astfel, biserica le semnalează puterilor răului că planul lui Dumnezeu este în desfășurare și stăpânirea lor dezbinătoare se va sfârși (3:10), după cum spune Biblia în Apocalipsa 12:12 – „Diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.”

A doua jumătate a scrisorii lui Pavel începe cu o chemare înflăcărată la unitate (Efeseni 4:1-16) și continuă cu un lung îndemn la evitarea comportamentului care distruge unitatea și la crearea, în schimb, a solidarității cu ceilalți credincioși (4:17 – 6:9). Pavel încheie cu imaginea încurajatoare a bisericii ca armată unită, participând cu zel la răspândirea păcii în numele lui Hristos (6:10-20).

Cum poți recunoaște și aprecia faptul că răscumpărarea de care ai beneficiat în Isus este parte din ceva cuprinzător și măreț, un element din planul calculat și suprem al lui Dumnezeu de a uni toate lucrurile în Hristos?

Miercuri, 5 iulie

Viața trăită în laudă pentru slava Sa

„În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale, ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădăjduit în Hristos” (Efeseni 1:11,12).

Credincioșii din Efes par să fi pierdut simțul clar al identității lor de creștini, par să-și fi pierdut cumpătul (vezi Efeseni 3:13). În acord cu ceea ce a afirmat anterior (1:3-5), Pavel dorește din nou să le consolideze identitatea de creștini. Credincioșii nu sunt victime ale unor decizii aleatorii, arbitrare din partea unor zeități sau puteri astrale. Sunt copiii lui Dumnezeu (1:5) și au acces la multe binecuvântări prin Hristos, pe baza sfaturilor profunde și a deciziilor eterne ale lui Dumnezeu. Scopul, sfatul și voia lui Dumnezeu (1:11) sunt cele aduse la îndeplinire în viața lor, în concordanță cu planul mai larg al lui Dumnezeu de unire a tuturor lucrurilor în Hristos (1:10). Ei pot avea încredere nezdruccinată în statutul lor înaintea lui Dumnezeu și în eficacitatea binecuvântărilor pe care El le oferă. Viața lor ar trebui să transmită sonor mesajul din Efeseni 1:3-14 – Binecuvântat fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru, Isus Hristos!

4. Compară ideea de moștenire din versetele 11, 14 și 18 din Efeseni 1. De ce crezi că este importantă această idee pentru Pavel?

Efeseni 1:11,14,18

11. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale,
14. și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.
18. și să vă lumineze ochii inimii ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți

Ai primit vreodată o moștenire după moartea cuiva? Poate o rudă ți-a lăsat un bun valoros sau o sumă considerabilă de bani. Din punctul lui Pavel de vedere, în virtutea morții lui Hristos creștinii au primit o moștenire *de la* Dumnezeu (1:14) și au devenit o moștenire *pentru* Dumnezeu (1:18).

În Vechiul Testament, poporul lui Dumnezeu este uneori perceput ca „moștenirea” Lui (Deuteronomul 9:29; 32:9; Zaharia 2:12). Această idee de a fi sau a deveni moștenirea lui Dumnezeu este clară în Efeseni 1:18 și este cel mai probabil sensul din Efeseni 1:11 (care s-ar traduce ca: „În El am *devenit o moștenire*”). Ca element central al identității lor creștine, Pavel le dorește credincioșilor să își cunoască valoarea pentru Dumnezeu. Nu numai că au o moștenire de la Dumnezeu (1:14; 3:6, compară cu 5:5), dar și *sunt* moștenirea lui Dumnezeu.

Care este diferența dintre a lucra pentru a obține ceva și a moșteni respectivul lucru? Cum ne ajută această idee să înțelegem ce ne-a fost dat în Isus?

Joi, 6 iulie

Duhul Sfânt: sigiliu și garanție

5. În Efeseni 1:13,14, Pavel relatează pe scurt istoria convertirii cititorilor săi. Care sunt etapele?

Efeseni 1:13-14

13. Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit
14. și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor căștiगाți de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.

Explorând importanța Duhului Sfânt în viața credincioșilor, Pavel folosește două imagini sau metafore. Mai întâi, îl descrie ca pe „o pecete”, un sigiliu, identificând prezența Duhului, care pecetluiește odată cu apariția Sa, la momentul convertirii. În vechime, sigiliile aveau diferite scopuri: să autentifice exemplarele anumitor legi și acorduri; să valideze excelența sau cantitatea conținutului unui recipient (Ezechiel 28:12) sau să legalizeze tranzacții (Ieremia 32:10-14,44), contracte, scrisori (1 Împărați 21:18), testamente și adopții. Imprimat pe un obiect, un sigiliu anunța atât apartenența acestuia, cât și protecția de care beneficia. Prezența Duhului Sfânt în viața lor marchează apartenența credincioșilor la Dumnezeu și transmite promisiunea lui Dumnezeu de a-i proteja (compară cu Efeseni 4:30). Au fost „pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit” (1:13).

„Pavel declară clar că în momentul în care cineva își predă viața lui Isus și crede în El, Duhul Sfânt îl sigilează (gr., *sphragizō*) pe acel credincios în Hristos pentru ziua răscumpărării. Ce adevăr eliberator și încurajator! Duhul lui Dumnezeu îi marchează pe urmașii lui Hristos cu pecetea mântuirii încă de când încep să creadă” (Jiri Moskala, „Misinterpreted

End-Time Issues...”, în *Journal of the Adventist Theological Society* nr. 1, 2017, p. 95).

A doua imagine pe care Pavel o folosește în dreptul Duhului Sfânt este cea de „arvună”, de garanție. Duhul Sfânt este garanția moștenirii noastre, care face trimitere la momentul când vom primi întreaga moștenire (compară cu 2 Corinteni 1:22; 5:5).

Cuvântul tradus ca „arvună” (*arrabōn*) era un cuvânt împrumutat din ebraică și folosit la scară largă în greaca uzuală, sau koine, din vremurile Noului Testament, pentru a indica „prima tranșă”, „depozitul” sau „avansul” care face necesar ca plătitorul să facă și alte plăți.

De notat că cei credincioși nu plătesc acest avans, ci Îl primesc de la Dumnezeu. Prezența prețioasă a Duhului Sfânt în viața credincioșilor, spune Pavel, este o primă tranșă din moștenirea completă a salvării și răscumpărării, care va veni odată cu revenirea lui Hristos. Sarcina noastră este să primim ce ne-a fost oferit în Isus, cu o inimă recunoscătoare și supusă.

Vineri, 7 iulie

Un gând de încheiere

Ne învață Efeseni 1:3-14 că Dumnezeu hotărăște dinainte viitorul oamenilor, predestinându-i pe unii pentru viața veșnică și pe alții pentru moartea veșnică? Mulți oameni, din păcate, cred lucrul acesta. De analizat totuși aceste idei: (1) În pasaj, rolul lui Hristos este hotărâtor, de vreme ce alegerea divină de a ne adopta apare „prin Isus Hristos” (1:5) sau „în El” (1:4,11). Lucrul acesta sugerează mai degrabă faptul că alegerea și predestinarea divine sunt exercitate în dreptul tuturor celor care aleg credința în Hristos, nu ideea unei selectări a celor ce vor fi salvați sau pierduți, caz după caz, chiar dinainte de a se fi născut. Decizia lui Dumnezeu este răspunsul divin analizat și hotărât anterior în dreptul celor care manifestă credința în Hristos. (2) Efeseni 1:3-14 abordează acțiunea lui Dumnezeu de salvare. Dumnezeu este „Tatăl”, iar noi suntem copiii Lui „înfițați” (1:3-5), care primesc binecuvântările Lui din belșug (1:8). Dumnezeu nu este un judecător distant și insensibil care dă decrete de la distanță, ci Tatăl iubitor al tuturor copiilor Săi (vezi 3:15). (3) Faptul că Dumnezeu respectă alegerile oamenilor se reflectă în Efeseni 1:3-14 (în special 1:13, unde auzirea și credința sunt considerate la fel de importante), în alte texte din Efeseni (2:8; 3:17; 4:1 – 6:20, peste tot accentuând sau presupunând exercitarea alegerii și răspunsul credinței) și în alte pasaje din Noul Testament (1 Timotei 2:4, Faptele 17:22-31).

Studiu zilnic

Biblia: Psalmii 50 – 56;

Ce să-I aducem jertfă lui Dumnezeu?

Cine este ca un măslin verde?

Cine sunt cei care nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor?

Cu ce s-a lăudat David când l-au prins filistenii la Gat?

Ellen G. White, Rugăciunea, capitolul 25.

Cine sunt desemnați să rezolve rugăciunile?